

[Peter Jørgensen.]

1956, der både på det økonomiske og ikke mindst på det uddannelsesmæssige område kunne bringe lærlingene i håndværk, industri og handel på højde med den udvikling, der er i gang på andre områder inden for uddannelsessektoren.

Jeg har bemærket mig, at spørgsmålet har været rejst i den mellemliggende tid. Når det imidlertid rejses igen fra min side, skyldes det først og fremmest den usikkerhed, der er omkring lærlingeuddannelsen, og som måske kan være en væsentlig årsag til den stærkt dalende tilgang til lærlingeuddannelsen.

Jeg finder det helt afgørende nødvendigt, at der snart sker noget, der kan afklare linjerne for den kommende tids erhvervsuddannelse, ikke mindst af hensyn til dem, der i dag har den vanskelige opgave at skulle planlægge og forberede det skolebyggeri, der skal være en væsentlig ramme om det uddannelsessystem, som man forhåbentlig snart når frem til.

Spørgsmålet har også afgørende betydning for erhvervslivets og læremestrenes dispositioner. Det kan måske dæmme op for en endnu kraftigere tilbagegang i lærlingtallet, og heri er hele samfundet interesseret.

Undervisningsminister *Helge Larsens* svar (12. september 1968):

Som hr. Peter Jørgensen bemærker, har spørgsmålet om en eventuel revision af lærlingeloven af 1956 været rejst før i folketinget. Senest har jeg således den 3. april i år besvaret et spørgsmål fra hr. K. B. Andersen om arbejdet i det i sommeren 1967 nedsatte udvalg vedrørende faglige grunduddannelser.

Hr. Peter Jørgensen anfører i begrundelsen for sit spørgsmål bl. a., at man måske kan finde en væsentlig årsag til den stærkt dalende tilgang til lærlingeuddannelsen i usikkerheden om denne uddannelse.

Hertil vil jeg gerne påpege, at andre faktorer kan forklare en væsentlig del af årsagen til tilbagegangen i tilgangen til lærlinge-

uddannelserne. En af årsagerne er uden tvivl, at størrelsen af de enkelte årgange af 15—19-årige, d. v. s. de årgange, hvorfra lærlinge hovedsagelig rekrutteres, er 11-12 pct. mindre end for 4-5 år siden. Endvidere er der jo i disse år en voksende tilbøjelighed til at fortsætte i skolen ud over de første 7 år, hvilket yderligere reducerer det potentielle rekrutteringsgrundlag til lærlingeuddannelserne, og endelig spiller det uden tvivl også en vis rolle, at der i dag står flere valgmuligheder åbne for de unge, herunder adskillige uddannelser inden for handels- og kontorområdet og inden for håndværk og industri.

Jeg tror ikke, at den tilbagegang i antal indgåede læreforhold, der er konstateret inden for en række fag, vil forstærkes, dels fordi faldet i størrelsen af de her omhandlede aldersgrupper vil ophøre i 1970, dels fordi vi må regne med en stadig øget tilbøjelighed blandt de unge til at søge uddannelse. Når dette er sagt, vil jeg dog gerne erklære mig enig med hr. Peter Jørgensen, når han understreger, at det er helt afgørende nødvendigt, at der snart sker noget, der kan afklare linjerne for den kommende tids erhvervsuddannelse — ikke mindst af hensyn til de unge, og jeg kan da også oplyse, at der sker noget.

Siden jeg i mit svar til hr. K. B. Andersen den 3. april i år redegjorde for udvalgets arbejde indtil da, er arbejdet fortsat, foreløbig i to underudvalg, ét for handels- og kontorområdet, nedsat efter forhandling med uddannelsesrådet for handels- og kontorfagene, og ét for jern- og metalindustrien, nedsat i samråd med metalindustriens lærlingeudvalg.

Disse underudvalg har til opgave inden for hvert sit område at overveje en revision af de faglige grunduddannelser samt at udarbejde forslag til en eventuel forsøgsundersøgelse, og begge underudvalg har påbegyndt arbejdet med henblik på så hurtigt som muligt at nå frem til en afklaring bl. a. af spørgsmålet om, hvornår og i hvilket omfang der bør gennemføres en forsøgs-